

ДЕНЬ П'ЯТИЙ ЗВИЧАЙНОГО ЧАСУ

Ісус, який є «Світлом світу», зробив християн учасниками свого власного світла. Він не тільки просвітив нас, але й зробив нас світильниками для світу. Єдність Бога з людиною настільки велика, що перетворює нас на Нього (обоження).

Християнин, світло світу, не може зберігати отримані дари для себе, а живе ними так, щоб вони освітлювали інших (свідчення). Все це з однією метою: «Щоб вони бачили ваші добрі справи і славили вашого Отця, що на небі». Цими словами Ісус вказує, що для того, щоб світло, яке випромінюють християни, було справжнім, воно завжди має відсилати до Бога.

Як було б добре, якби ми могли відсилати всі наші добрі вчинки до Бога! Не усвідомлюючи цього, щоразу, коли ми діємо з марнославства або пишаємося своїми добрими вчинками, ми трохи затьмарюємо світло, яке Бог запалив у нас.

Водночас у першому читанні нам вказується шлях, щоб світло Христа сяяло все яскравіше в кожному з нас. Йдеться про вчинення діл милосердя. Пророк Ісая каже: «Коли ти відкинеш від себе гноблення, загрозливі жести і лихослів'я, коли ти поділишся своїм хлібом з голодним і наситиш шлунок бідняка, твоє світло засяє в темряві, і твоя темрява стане полуднем». Саме здійснення милосердя робить нашу віру світлою. Досить згадати свідчення святої Терези з Калькутти, яка, доглядаючи за нужденними і допомагаючи вмираючим, відкривала їм через своє обличчя красу Божого милосердя.

Ісусе, я вірю в Тебе. Ісусе, дай мені Твою любов, якою Ти любиш мене, любов, якою Ти любиш людей, щоб моє життя було віддзеркаленням Твоєї любові, світла, якого я потребую в своєму житті і яке Ти хочеш, щоб я віддзеркалював для інших. Все це, Господи, Ти даруєш мені в Євхаристії, бо Ти даруєш Себе, всього Себе.

Свята Маріє: дай мені хоч одну краплю з того моря безмежної любові, яким є твоє Непорочне Серце.